ECHIPA DE TINERET A PĂȘIT CU DREPTUL ÎN NOUL SEZON

Și pentru reprezentativa noastră de tineret a început un nou sezon competițional bogat în întîlniri amicale și oficiale care angajează fotbalul românesc la acest eșalon. Partida cu selecționata similară a Austriei, desfășurată, duminică la Craiova, a însemnat pentru elevii lui **Cornel Drăgușin** și **Emerich Jenei** un prim și important test înaintea jocurilor din cadrul campionatului european. Un test UTIL — întrucît era de verificat o nouă formulă — și REUȘIT, în cele din urmă, prin concluziile favorabile care se desprind.

Avînd, în sfîrșit, de unde alege (spre deosebire de precedenta acțiune de la Le Hâvre, care a coincis cu alte trei obiective majore ale reprezentativelor noastre, A, olimpică și studențească), antrenorii au putut reuni la Craiova o serie de autentice speranțe pentru viitorul apropiat al echipei naționale. Ne referim la **Marin Olteanu** și la **Ciugarin** (perechea fundașilor centrali folosită cu bun randament la Craiova), la **Tănăsescu** (foarte activ, lucid și cu... șut) și **Bölöni** (mureșeanul a alternat reușitele cu lucruri mai puțin bune deoarece nu este încă la punct cu pregătirea), la **Petreanu**, **Mulțescu** și **Năstase**; pe ultimul relevîndu-l doar o scurtă perioadă de timp, aceea cînd el a fost folosit vîrf central, fosta lui... pasiune. Într-adevăr, atunci, în cele aproximativ 20—30 de minute, Năstase a fost din nou el, mișcîndu-se în teren și manevrînd cu abilitate balonul pe culoarele frontale din fața porții adverse. (Poate că și antrenorii Stelei îl vor reconsidera din acest punct de vedere).

S-au putut remarca, de la prima verificare, iată, nu mai puțin de 7 jucători (lîngă care noi i-am mai trece pe **Niculescu** și **Cristache**, **Iordache** n-a fost solicitat în suficientă măsură, pentru el pledînd, în continuare, talentul lui) și pentru faptul că ei au avut, încă de la cabină, ORIENTAREA DE ANSAMLU (joc ofensiv, cu susținerea atacurilor de către componenții tuturor liniilor) ABSOLUT NECESARĂ ORICĂREI ECHIPE.

O orientare care a înlesnit jucătorilor să depășească momentele dificile, de ordin psihic, de la începutul partidei, pentru a intra, apoi, dezinvolți, în partitura scrisă special pentru ei. Să subliniem, deci, și în încheierea puținelor noastre rînduri, faptul că formația noastră de tineret a păsit cu dreptul în stagiunea de toamnă și să-i dorim, în continuare, succes în acțiunile care o așteaptă și pentru care vor fi, firește, reintegrați Jurcă, Dumitriu IV și Troi, absenți motivat la Craiova...

G. NICOLAESCU

ROMÂNIA (tineret) — AUSTRIA (tineret) 2—0 (1—0)

Stadion Central din Craiova; timp frumos; teren denivelat, spectatori — 30 000. Au marcat: **Mulțescu** (min. 37) și **Năstase** (min. 69).

ROMÂNIA: Iordache — Niculescu, Ciugarin, M. Olteanu, Cristache (min. 83 Angheliini) — Tănăsescu, Bölöni — Petreanu, Mulțescu, M. Sandu (min. 71 M. Stelian), Năstase.

AUSTRIA: Erwin Fuchsbichler — Klesenberbner, Aver, Maier, Larionows — Schwarz (min. 46 Samer), Daxbacher — Gombasch (min. 77: Rosskogler), Wustinger, Kranki, Gasswer.

A condus bine arbitrul bulgar **Atanas Mateev.**

Fază dramatică la poarta echipei de tineret a Austriei. Portarul Fuchsbuchler respinge cu piciorul, în ultimă instanță. Foto: S. BAKCI

PRIM PLAN

PANTEA

Pantea a fost cîndva ceea ce se cheamă un mare „transfer" în fotbalul nostru. În schimbul lui, Steaua a cedat Aradului un portar care avea să apere pe Wembley, Gornea și încă un jucător, mai puțin cunoscut, Traian Popescu.

Nicu Pantea și-a început cursele la Steaua în condiții favorabile. Constantin știa să dea plecări frumoase, știa să învăluie fundașii, știa să stimuleze zborul extremei. Curînd, Pantea avea să se apropie de antecamera echipei naționale. Dar, acolo, în față, se afla Pircălab, cu farmecul lui special, care știa să atragă pînă și în zilele cînd nu făcea decît să se bronzeze în triunghiul larg al extremei.

Astăzi, Pantea continuă să alerge spectaculos, să demareze în stil de campion, să centreze și chiar să marcheze goluri frumoase, ceea ce nu se întîmpla cu ani în urmă. Mai mult decît atît, știe să complice deseori jocul, pentru a elimina șablonul care-l pîndea în stereotipul curselor.

Ce l-a împiedicat, totuși, pe Pantea să facă o mare carieră? Ce l-a împiedicat pe Pantea să fie egalul lui Pircălab, mai ales că datele elementare ale acestor doi jucători se potrivesc foarte mult?

Am impresia că principalul obstacol în calea declanșării totale a talentului autentic pe care-l are Pantea a fost o oarecare blîndețe inacceptabilă pentru acest sport dur care este fotbalul. Pantea nu a fost și nu este o extremă vicleană. Pantea nu și-a propus o școală a trucurilor tehnice, deseori atît de necesară unui fotbalist. Pantea nu a avut duritatea la fel de necesară „bătăliilor de vestiar", cînd un cuvînt bine plasat sau o replică șuierătoare rezolvă mai mult decît zece sprinturi ireproșabile. Pantea a avut întotdeauna o sensibilitate deloc potrivită într-un sport în care, deseori, dai buzna pe ușă, pentru că altfel nu poți intra. El a stat întotdeauna cuminte, în banca lui, ca un copil bine crescut.

Nicu Pantea a fost și este o replică a lui Pircălab. **Dar, în timp ce Ion Pircălab a avu intuiția tuturor vrăjitoriilor fotbalului, combinînd totul cu o îndemînare de prestidigitator, Nicu Pantea, copilul cuminte, a crezut doar în viteza alergării și în logica inocenței. El a încercat deseori să mimeze aerele marii vedete, s-a străduit să bea și un pahar de vin, „ca băieții", a căutat să vorbească și în argo, ca Răducanu, dar n-a reușit decît să rămînă Nicolae Pantea, copilul sfios de pe malul Mureșului.**

Cine știe, însă, dacă, într-o bună zi, această frumoasă inocență a lui Pantea nu se va converti într-un de toți așteptat salt spre „vîrfuri"?!

În fond, Nicu Pantea e un fotbalist foarte tînăr...

Ioan CHIRILA

PROBLEME ACTUALE DE ARBITRAJ, ÎN DISCUȚIA DIVERSELOR REUNIUNI INTERNAȚIONALE

Amatorii de fotbal din toată lumea, ca și specialiștii, sînt unanimi în a recunoaște că sportul cu balonul rotund a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare neobișnuită, atît în ce privește aspectele tehnice, tactice și fizice — legate de pregătirea și evoluția echipelor de club și reprezentative, cît și în privința interesului pe care îl suscită rezultatele echipelor favorite în rîndul susținătorilor. Este suficient să remarc în această privință — făcînd o comparație cu situația existentă în urmă cu circa 15 ani — înmulțirea competițiilor internaționale, ca și a numărului echipelor care participă la astfel de competiții.

Paralel cu dezvoltarea disciplinei sportive propriu-zise, **este pe deplin justificat interesul ce se manifestă, pe plan național și internațional, față de activitatea de arbitraj, care, nu de puține ori, a ridicat probleme mari.** Este de neconceput un progres real al acestui sport dacă arbitrajul — maniera și, îndeosebi, uniformitatea aplicării regulamentului — nu marchează o evoluție corespunzătoare.

Drept urmare, **în ultimul timp s-au intensificat măsurile luate de F.I.F.A., U.E.F.A. și de majoritatea federațiilor naționale privind îmbunătățirea arbitrajelor.** În acest scop, încă din anul 1969, la Florența, U.E.F.A. a organizat un curs de perfecționare a arbitrilor europeni, la care au fost invitați primii trei arbitri internaționali din fiecare țară europeană. Această amplă și eficientă consfătuire a fost considerată extrem de utilă, iar F.I.F.A. a inițiat o acțiune oarecum similară, înaintea începerii turneului final din Mexic.

A devenit, de asemenea, un fapt obișnuit, ca în majoritatea țărilor să se organizeze anual cursuri de perfecționare a arbitrilor, la care sînt invitați și oaspeți de peste hotare. La aceste cursuri, de regulă, se dezbat toate deciziile și interpretările date în anul respectiv de International Board (organismul care are competența de a modifica sau îmbunătăți regulamentul de joc).

De asemenea, prin instructorii lor, F.I.F.A și U.E.F.A. prezintă arbitrilor din țările unde se organizează aceste cursuri indicații privind modul de interpretare a diferitelor prevederi (vechi sau noi) ale regulamentului.

De altfel, se pare că **interpretarea diferită de către arbitri a unor prevederi regulamentare este problema principală care preocupă forurile internaționale în materie de arbitraj.** Acest aspect nu este rezolvat, încă, nici pe plan național, majoritatea reprezentanților comisiilor naționale de arbitri declarînd că arbitrii din țara lor sînt deficitari în această privință.

În ultimul timp — anul trecut în R. F. a Germaniei, R. P. Ungară, iar în acest an în Grecia, Turcia, precum și la cursul arbitrilor români de la Piatra Neamț — reprezentanți ai colegiului nostru central au avut posibilitatea să discute cu delegați ai arbitrilor din alte țări europene cele mai acute probleme ale activității de arbitraj. La aceasta se adaugă prezența la unele cursuri de perfecționare (Ungaria, Grecia, Turcia), la care au participat și delegați români — a președintelui comisiei de arbitraj F.I.F.A. (Ken Aston — Anglia) și a omologului său de la U.E.F.A. (Fr. Seipelt — Austria). Cu aceste ocazii, cei doi au susținut conferințe cu teme de specialitate actuale și extrem de folositoare.

ing. ANDREI RĂDULESCU
președintele Colegiului central al arbitrilor

De asemenea, s-au proiectat o serie de filme-școală pentru arbitri, printre care și un instructiv film aparținînd F.I.F.A.-ei, în care sînt prezentate 50 de scurte secvențe, cu încălcări ale regulamentului, selecționate după vizionarea a peste o jumătate de milion de metri de peliculă utilizată la campionatul mondial din Mexic (Acest film este în egală măsură folositor jucătorilor, antrenorilor și arbitrilor).

În afara problemei privind aplicarea uniformă a regulamentului de joc, s-a insitat în toate ocaziile asupra **deficiențelor semnalate în maniera de arbitraj, precum și în ceea ce privește autoritatea arbitrilor asupra disciplinei jucătorilor.**

În cele ce urmează, voi încerca să prezint în mod succint unele probleme mai mult discutate, rezolvarea lor „oficială", precum și unele indicații utile pentru arbitrii români, oprindu-mă asupra unor prevederi ale regulamentului care, chiar dacă se cunosc, nu se aplică cu destulă consecvență:

● **atacul prin alunecare** este permis atunci cînd jucătorul care utilizează acest procedeu lovește (atinge) în primul rînd balonul, iar arbitrul apreciază că cel care atacă nu a pus în pericol și nici nu a avut intenția să pericliteze integritatea corporală a adversarului;

● arbitrii au **obligația să cronometreze exact timpul risipit** și să prelungească durata partidei cu acest timp;

● **la dictarea unei lovituri libere indirecte**, arbitrul trebuie să țină mîna ridicată în sus pînă la executarea ei, pentru a fi văzut de toți jucătorii și îndeosebi de cel care execută:

● **la executarea unor lovituri libere din apropierea careului mare**, trebuie să se respecte cu strictețe distanța de 9,15 m la care se face zidul; **jucătorii** din zid care **încalcă** cu persistență această **prevedere trebuie avertizați, iar în caz de recidivă**, eliminați;

● **jucătorul care simulează rănirea** pentru diferite cauze tactice (pierderea de timp etc.) trebuie considerat că are o comportare nesportivă și, ca atare, **avertizat**;

● **protestele** la decizia arbitrului se pedepsesc cu avertisment;

● **utilizarea cartonașului galben** trebuie făcută cu gesturi hotărîte, vizibile de către toată lumea, și trebuie însoțită neapărat de notarea pe un carnețel a jucătorului avertizat (în caz contrar, se diminuează efectul psihologic pe care îl are dictarea acestei sancțiuni);

● se consideră **obstrucție împotriva portarului** atunci cînd un atacant se deplasează continuu în fața lui și întinde sau ridică brațele, în așa fel încît îl împiedică pe acesta să degajeze balonul;

● dacă un **jucător de rezervă pătrunde în teren în timpul jocului și comite o infracțiune prevăzută de art. XII** se va penaliza corespunzător infracțiunii comise (inclusiv cu 11 m, dacă infracțiunea s-a comis în propria suprafață de pedeapsă), chiar dacă în acel moment echipa respectivă avea 12 jucători pe teren;

● arbitrii trebuie să facă precis **distincția între „poziția de ofsaid" (care poate fi pasiv) și „ofsaid" care se penalizează.** Se recomandă ca arbitrii de linie să nu semnalizeze poziția de ofsaid, ci **NUMAI OFSAIDUL;**

● **repunerea mingii în joc printr-o aruncare de la margine** trebuie făcută de la o **distanță de CEL MULT 1 metru de la locul** pe unde mingea a părăsit terenul;

● **portarul** care face mai mult de 4 pași cu mingea în mîini, sau care întîrzie intenționat repunerea mingii în joc, se penalizează cu lovitură liberă indirectă. Întîrzierea repunerii balonului în joc nu se măsoară în timp (un anumit număr de secunde), ci se lasă la latitudinea arbitrului să aprecieze intenția portarului de a pierde timp;

● **insulta gravă** care constă în scuiparea adversarului, precum și ori ce altă comportare indecentă se asimilează cu purtare violentă și trebuie sancționată cu eliminare;

● la executarea unei **„mingi de arbitru"**, balonul nu trebuie aruncat în pămînt, ci trebuie lăsat să cadă;

● **ținuta arbitrului** trebuie să fie sobră, discretă; el nu trebuie să întărească deciziile date, arătînd cu gesturi greșeala comisă de jucător;

● arbitrul trebuie **să aibă o foarte bună condiție fizică**, să fie mereu în apropierea fazei și să fie în permanență în așa fel plasat încît să poată observa exact tot ce se întîmplă pe teren, inclusiv în fazele de mare aglomerare din apropierea porții.